1e Jaargang, nummer 8, 21 januari 2025

DE NIEUWE DOLEANTIE

Blad van het Instituut voor Calvinistische Studiën, zusterblad van de bladen Refo Tijd en Geestelijke Opvoeding.

LEVENSPRINCIPES VAN HET PARADIJS

Ik had een droom dat ik in een rijtjeshuis woonde. De huizen hadden ook deuren tussen elkaar, zodat je van het ene naar het andere huis kon. Aan de linkerkant woonden de Indonesische buren, en aan de rechterkant woonde een meisje waar ik soms zorg voor droeg vanwege haar moeilijke verleden. Het zusje en een nichtje waren bij mij in huis, en ik zat achter de computer en had contact met het buurmeisje die haar nieuwe haar liet zien. Het leek alsof ze het wit had geverfd, maar toen schoof ze het wat en leek het dat het een soort witte strikjes waren. Het ging niet zo goed met haar, ze zei niet veel, en toen zei ik : ‘Kom maar even hier, dan krijg je een knuffel.’ Ze zou dus komen door de deur tussen onze huizen in. Ze kwam al heel snel, en ik zei dat ze even bij de andere meisjes kon gaan zitten, want ik was nog even op zoek naar mijn huisjasje. Ik had ook net mijn sportschoenen aangedaan. Ik kon mijn huisjasje niet vinden, dus toen ging ik door de deur aan de andere kant naar de andere buren om te kijken of het daar nog lag, want daar was ik net geweest, maar er hing een ander huisjasje met een capuchon, maar die was van de buurvrouw, en die wilde ik ook niet aantrekken. Er lag een grote kaart van een zogenaamde aardappelmeter, waarop informatie stond over aardappels, hoeveel je er per dag van kon eten. Mijn opa woonde ook in de buurt, en die was lid van een krant genaamd ‘De Aardappel’. Naast de hoofdtitel was altijd een plaatje van een groene aardappel. Er stonden ook Duitse artikels in. In mijn huis ving ik ook een Afrikaanse vrouw op. Haar man wilde niets meer van haar weten en ze wist niet waarom. Natuurlijk heeft deze droom een diepere betekenis. Het was een natuurplaats. Het was mooi weer. Het was alsof ik in het paradijs was aangekomen, alhoewel sommige dingen nog niet soepel liepen. Ik was dingen kwijt. Mensen liepen nog met trauma’s, en ik probeerde ze te helpen. Natuurlijk als je tot het paradijs gaat wil dat niet zeggen dat alle problemen ineens wonderbaarlijk voorbij zijn. Het is nog steeds oorlog. Het blad ‘De Aardappel’ was voor moestuinierders en landbouwers. Mijn opa had ook land wat hij verbouwde. Het gaat over het werken in de grond, werken met de natuurprincipes, om de diepere levensbronnen aan de aarde en jezelf te ontworstelen, waar Kuyper over sprak in zijn boekje ‘The Practise of Godliness’, p. 29, en waar de nieuwe bijbel ook over gaat. Dat moeten we opdiepen en ons daarin aan de levensprincipes houden.

De nieuwe bijbel beschrijft de tocht van Adam door de tardema, de diepe slaap des Heeren, waardoor de schepping tot stand komt, en waarin Adam zich allerlei vaardigheden aanleert. Ook de eerdere Adam ging hier doorheen. We zien dit ook in de grondteksten van de oude bijbel. De herinnering (man) werd doorboort (besneden) door de eerdere Eva, en zo kwam Adam tot de geestelijke vergetelheid, tot Witi, als de weg tot het geestelijke geheugen. Dat is ook het overzwemmen van de rivier der vergetelheid, de Lethe, om tot nieuw land te komen. Zo begon overigens mijn droom. Ik zou hier niet gekomen zijn zonder de tardema en het overzwemmen van de Lethe.

TOCHT TOT EN DOOR HET PARADIJS

‘De gehechtheid aan aardse kennis moet verbroken worden, en herinnerings-zucht, die een mens tegenhoudt om de leegte binnen te gaan.’
Behemma 27:11

Wij moeten niet herinneren vanuit het vlees. Er is ook een vleselijk, zondig geheugen, wat besneden moet worden. Het is een gevecht tegen het valse, oude geheugen, wat afgelegd moet worden. We mogen mensen niet kennen naar het vlees, en zo ook niet beoordelen naar het vlees, maar alleen maar naar het geestelijke. Dat is een heel gevecht. De oude machten van het geheugen zullen niet zomaar willen loslaten.

We zijn opgeslokt door het beest van de vleselijke herinneringen. Kuyper stelde in zijn klassieker ‘The Practise of Godliness’ dat God de mens uit het paradijs dreef en dat de wereld in vijandschap zou zijn tegen hem. Hij stelt dat er maar weinig vrede en harmonie is op deze rusteloze wereld. Het zou doornen en distels voortbrengen, waar eerst nog het fruit in overvloed groeide. Kuyper stelde dat alleen als de mens het hardst zou

werken, dan zou de mens tot het beste komen, maar uiteindelijk zou de natuur de mens overwinnen. De natuur zou de mens terugnemen. De natuur is mooi, maar verwoestend. Ze is verschrikkelijk. Kuyper stelde dat de natuur tegenwerkt bij de geboorte van ieder kind, en zo is iedere vrouw in grote pijn bij de geboorte, in groot zwoegen. Het voedsel van de mens wordt aangetast en weggetrokken door insecten en ander ongedierte, en gevaarlijke roofbeesten nemen een deel van de mensheid weg, telkens weer, stelt Kuyper. Zowel liefde als haat doet lijden, en mensen geven elkaar hun lijden en nemen het van elkaar, en ook dat roeit de mensheid uit, stelt Kuyper. We kunnen niet met en niet zonder elkaar. We hebben elkaar ook nodig voor onderhandelingen. (p. 13-14)

Kuyper beschildert de tragiek van het leven na de zondeval. De natuur brengt doornen en distels voort en onthoudt de mens de vrucht. De mens moet worstelen voor zijn dagelijks brood, stelt Kuyper. En die strijd zal de mens nooit winnen, want de mens raakt steeds meer vermoeid en verzwakt, en uiteindelijk is de natuur overwinnaar en brengt de mens terug tot stof. (p. 28)

De nieuwe bijbel gaat hier ook over. De mens zal de slaap des Heeren moeten ingaan, de tardema, en zo komen tot de rivier der vergetelheid, tot besnijdenis van het geheugen, tot doorboring, opdat de mens verder kan. Hier kan de herinnering aan het goede terugkomen. (Ewa 29:54)

Zelfs daar zal het aardse blijven trekken, en daarom moet de mens dieper de Lethe in, de rivier van de vergetelheid. (Odenlech 26:50) Er zijn slangen in de rivier de Lethe, en daarom moeten we op zoek naar het touw des Heeren wat ons wil leiden. (Odenlech 26:71)

Lethe wordt ook de eerste Eva genoemd (Duizen 36:2) Er zijn dus eerdere scheppingen geweest waarin onze bronnen liggen en waarnaar we dienen terug te gaan. De mens is ergens vastgeraakt en staart zich blind op latere scheppingen, en doet zo aan symptoombestrijding, wat de marktgeest is, Mercurius. Het is een complot tegen de mens gesmeed. De mens doet hier zelf ook aan mee. Daarom is de natuur tegen de mens, de vijand van de mens. Dat is het uitgangspunt. De natuur zoekt de mens te doden. Daar kom je niet zomaar overheen. Daar is wel een pad voor, het smalle pad, met de enge poort, ook door de natuur gegeven. Het is dus heel dubbel. De oude mens moet sterven, en de nieuwe mens moet opstaan.

Ergens kruist de rivier van de weeklachten met de rivier der vergetelheid, Lethe, en ergens kruist de Lethe met de Enoe, de rivier der oerherinnering, opdat het goede wordt herinnerd. (Behemma 27 ; Ewa 29:54)

Dat is de oproep, oh volk. Trekt voort, want de zonde jaagt op u. (Buli 1:9)

Over de Lethe, de rivier van vergetelheid, moeten we tot het land van vergetelheid gaan, genaamd Witi in de nieuwe bijbel. Witi is de paradijselijke waarde die opgebouwd dient te worden. De mens moet geheel loskomen van de valse waanwaarde, de overwaarde. De mens heeft namelijk meer genomen dan hij verdiende. De mens is tot rover geworden en heeft de hemelse heerlijkheden geplunderd en verdraaid, maar zal hiermee niet ver komen. Daarom is de natuur tegen de mens. Daarom beschouwt de natuur de mens als vijand, en moet de mens nog geboren worden. De natuur zal de mens terugnemen tot de baarmoeder, tot stof, en dan pas zal de daadwerkelijke schepping komen.

De nieuwe bijbel beschrijft de Witi waarde in het paradijs als de waarde van het loslaten tot vergetelheid. Zonder het minderen kan de mens niet tot de Lethe komen, laat staan tot Witi. Eerst zal men dus tot de slaap des Heeren moeten gaan, tot de tardema, zoals Adam, en Adam ging ook tot Witi. Die tocht wordt in de nieuwe bijbel uitvoerig beschreven. Het spoor tot Witi loopt door de bron van Betelgeuse-Noord, een gebied van woestijnen en ijswoestijnen, waar de markten van de farizeeërs zijn. Om tot de bron te komen moet men eerst langs de valstrikken van het witte farizeïsme heen. Als men uiteindelijk in Witi is gekomen is daar een grote hemelse ladder. (Werktuigen 1)

Betelgeuse is de bron van Orion, de opening van het paradijs, waar de nieuwe bijbel veel over spreekt. (Werktuigen 2:15)

De troonboeken van het vlees zijn ook in de dieptes van Betelgeuze, dus de mens ontkomt er niet aan. Het houdt de vrouwen gesluierd, als wachters van de kennis. (II Duizen 30:18)

De nieuwe bijbel noemt Betelgeuze als belangrijk voor de voortgang van het profetische rijk. (Kamba 12:25)

Betelgeuze is de leidende ster van Orion. (Kamba 21:2)

Orion wordt beschreven als de poortwachter van het paradijs, rijdende op het beest Betelgeuze. (Duizen 20:53)

Uiteindelijk is Behemma, het eerste boek en het Genesis van de nieuwe bijbel, van het boek des levens, ook een gebied in Betelgeuze. Het is een continent. (Duizen 21:2) Betelgeuze had ook een heleboel paradijsteksten die later werden verdraaid en misvertaald. Dat was voor de oprichting van het valse woord. Daarover is de strijd. De mens moet terugkeren tot het ware Woord des Heeren. Het valse woord moet ontmaskerd worden. Men heeft alles vervlakt en versimpeld. Velen zien door de bomen het bos niet meer. Men heeft menselijke overleveringen en tradities lopen toevoegen, allemaal voor de markt.

In Betelgeuse ligt ook het Septus geheimenis verborgen, van de valse vrucht, de giftige vrucht van het paradijs waardoor de mensheid viel. Dat geheimenis moet opgeklaard worden, opdat er verlossing is voor de mens. Het gaat niet zonder slag of stoot, niet zonder studie en onderzoek. Het mag niet versimpelt worden, want het is iets heel ingewikkelds, waar de aardse spiegelwerelden ook op wijzen. Het aardse is een voorhangsel van het geestelijke, een gelijkenis.

Uiteindelijk moeten we komen tot Moeder Betelgeuze, die door haar netten de uitverkorenen opvist. (II Behemma 11:24)

Eerst moeten we Betelgeuse West binnengaan. Tussen het Oosten en het Zuiden ligt een enorme zee die ook het Westen van het Oosten gescheiden houdt. De nieuwe bijbel spreekt over dronken ruezen die aan de westkust lopen die eerst verslagen dienen te worden. Zij worden bestuurd door fluisterende zeemonsters. Het is een orde die de Uvuur heet, aan de westkust van Betelgeuse. We moeten zijn als David, veelal Ahn genoemd in de nieuwe bijbel, die tegen Goliath strijdt. Dit staat voor het gaan van de aardse betekenis tot de geestelijke betekenis. (Werktuigen 1)

De nieuwe bijbel stelt dat de aarde en Orion in elkaar verwoven zijn, dus ook de poort van het paradijs. (Werktuigen 2:15)

Uiteindelijk worden wij tot de aarde teruggezonden als zendelingen als we in deze dingen zijn ingewijd, de kennis van de geestelijke vergetelheid, van Witi. (Werktuigen 3:20)

Door tot de diepte van de tentendienst te gaan, de dienst van de Kehatieten, komen we dieper in Betelgeuse West om tot deze dingen voorbereid te worden. (Werktuigen 4:15)

De kerkvader Augustinus wordt in dat opzicht genoemd. Hij mengde de stad met de wildernis om zo de stad te kunnen overwinnen. Hij was een menger, en kwam zo op het pad van de wildernis, tot de wildernis van Betelgeuse West. Dit pad liep door tot het Oan gebied, van de geestelijke slaap, van de paradijselijke slaap, de tardema. (Werktuigen 4:27)

Dit was ook door het aanpakken van al te letterlijke en eenzijdige beelden over de hel. (4:28-38)

Als we in het Betelgeuse paradijs zijn gekomen, in Oan, is de Witi een fragmentarisch leven, wat druppelt, en wat gebaseerd is op variatie. (4:41-43)

Hiervoor moeten we uiteindelijk tot de diepere Afrikaanse bron van Betelgeuse gaan. (III Werktuigen 5:3) Hiervoor ontkomen we niet aan Israel en Egypte, die we ook moeten verdiepen, want die zijn juist de brug tot Afrika.

BRIEFWISSELING IN DE
NIEUWE DOLEANTIE IN HET
RODENBERGS-NEDERLANDS

Het Rodenbergs-Nederlands is een latere vorm van het Nederduits, ook wel pastoraal Nederlands genoemd. Het gebruikt soms een andere grammatica en andere spellingen, en er wordt bijvoorbeeld niet aan de d/t-regel gehouden. Een van de vaderen van het Rodenbergs-Nederlands was de predikant Lambertus Ledeboer, die ook de vader is van de gereformeerde gemeenten, de oud gereformeerde gemeenten, en de gereformeerde gemeenten in Nederland en soortgelijke stromingen binnen bevindelijk-gereformeerd Nederland. Deze brief in de nieuwe doleantie is in Rodenbergs-Nederlands dialect geschreven. Ook typeert het zich soms door eigennamen of topografische namen niet met een hoofdletter te laten beginnen. Ook beginnen zinnen niet altijd met een hoofdletter in het Rodenbergs-Nederlands. Vaak ook weer wel. Ledeboer was een profeet en wilde profetisch leven en spreken, en profetisch omgaan met taal, opdat de gevoelswaarden van de boodschap niet verloren zouden gaan. Hij hield ook daarom vast aan oudere vormen van Nederlands en Nederduits. Hij was op zijn hoede met modernisering en riep de mens op om terug te gaan, omdat belangrijke fundamenten achterwege waren gelaten. Veel van onze andere artikelen zijn ook in licht Rodenbergs-Nederlands geschreven, maar als wij met elkaar spreken, dan spreken wij zwaar Rodenbergs-Nederlands, wat dus gewoon een latere vorm van Nederduits is, of pastoraal Nederduits.

Er kwam een eeuwig evangelie, mooi en aanvullend. Maar het eeuwig evangelie waren dus nog maar brokstukken van voortgaande openbaring, dus het hele oude gedeelte waren dan traptreden naar wat er zou gaan komen : de nieuwe bijbel. Het zat er ingewoven, gedeeltelijk, dus als je de nieuwe bijbel leest dan zijn sommige dingen dus ook herkenbaar van vroeger. Er was een soort prototype van de nieuwe en definitieve versie van de bijbel, de rv-bijbel dus. Dat maakt dat wat daar dan omheen ligt, achtergrondgeschriften, bijgeschriften, apocrieven zijn van de nieuwe rv-bijbel. Nu, dat is dus ontzettend diep gegaan allemaal.

We hebben een onderwijsplicht, en deelplicht, als kerkhervormers, als profeten, dus een soort van kerkouderlijke instincten.

Er zijn dingen die ik niet opschrijf, of nog niet heb opgeschreven, dingen die bijvoorbeeld of heel sterk in me aanwezig zijn, en maar door en door blijven groeien, of dingen die aan het afzwakken zijn en waarvan ik denk : 'als ik dit nu niet op ga schrijven ga ik het misschien vergeten'. Soms moet ik juist

ook weer dingen vergeten omdat het zogezegd ‘zaad’ is, tijdelijke voorhangsels, en ik ben ook veel bezig met de Lethe, de rivier van vergetelheid, dus we moeten ook weer een heleboel loslaten, om diepere herinneringen, oerherinneringen te krijgen. Er is dus oppassen geblazen met bepaalde vormen van herinneringszucht en onthoudzucht, want er is een heleboel kennis die we ook weer moeten verliezen, opdat we tot hogere kennis komen, dus we moeten komen tot de bronkennis en dar oude kennis voor inleveren in de zin dat het verdiept wordt, andere termen ervoor komen, en dat het in een hoger plaatje gaat komen, dus de kennis vervormd zich dan tot hogere vormen. Vaak komt kennis in een bepaalde taal, als beginfase, prototype van iets, en moet het nog doorvertaald of terugvertaald worden tot een hogere of gewoon andere taal.

Dan zijn er dingen die ik dan wel opschrijf maar die ik (nog) niet hoef te publiceren, met de vraag of het ooit gepubliceerd moet worden, of dat het alleen maar voor mezelf is of een heel klein groepje. Dat is een gigantisch archief met allerlei schriften en dagboeken enz. Dat is dan het archief.

En dan is het nog de vraag hoe of wat, en waar, en voor welke mensen en in welk tijdbestek. Ik heb ook wel eens dingen weer teruggehaald. Dus het gaat dan eigenlijk om de bedelingen, de seizoenen, hierin.

Nu, zoals je weet is de christelijke kern onzettend behoudend, en gaan ze rustig door met kerkje spelen, en velen zijn tegen voortgaande openbaring. Anderen zullen er meer open voor staan, al dan niet gematigd. Punt is dus : de oude bijbel is losgemaakt van de grondteksten. Ze vertalen het veelal vanuit het Grieks, maar het Grieks is dan sluimergrieks, varkensgrieks, dus populair gemaakt grieks van de moderne interlinears. In mijn studie ben ik dus teruggegaan naar de oudere Griekse interlinears, toen ze er nog niet in waren wezen snijden, dus dan kom je voor een veel groter spectra te staan, veel meer betekenissen, en dan gaat er een wereld voor je open. Dus mensen in het westen worden moedwillig voor de gek gehouden, en het gebeurt dus door gebrek aan geschiedenis-onderzoek, en daarin onstaat zelfverzekerdheid en zelfgenoegzaamheid. Dus al die stijve nekken hier in Nederland is geen betweterigheid op zich, maar het is een geest van gebrek aan studie. Het volk is ten gronde gegaan door gebrek aan kennis. Plus het feit dat vroeger de Joden helemaal niet zo verzot op Grieks waren, omdat het een heidense taal was, en afgodisch, en het stond gelijk aan het eten van zwijnenvlees, waar Josephus ook op wees. Jezus en de discipelen spraken hoofdzakelijk Aramees, en in het oorspronkelijke Aramees wat ik gestudeerd heb op dezelfde manier, dus NIET de populaire interlinears, MAAR de oudere woordenboeken, krijgt het zijn oorspronkelijke betekenis weer terug.

Dat is dus ook een onderwerp in de nieuwe bijbel, dat het op die manier wordt teruggeleid, en waar de oudvaders van de nederduits gereformeerde kerk al toe opriepen, die waren ook nog niet zo star veelal als nu. Ik heb dus ook de geschiedenis van de nederduits gereformeerde kerk bestudeerd, en het bleek dat er grofweg in de tijd van Alva dan verschil was tussen noord en zuid, dus noord nederland was rekkelijk (zoals wij zijn, open voor andere stromingen), en zuid was meer het starre, ‘de preciezen’ heetten deze. Willem van Oranje moest noodgedwongen met calvinisten samenwerken voor de bevrijding, terwijl hij eigenlijk luthers was, maar werd uiteindelijk steeds meer calvinistisch in de rekkelijke vorm en probeerde dus bruggen te slaan tussen de verschillende gereformeerde stromingen, want hij was voor godsdienstvrijheid. Ze moesten dus vluchten naar Duitsland, want er was veel vervolging, dus ze gingen naar Emden, Wezel, Rodenberg enz., en daar moesten ze tot een bepaald gereformeerd ‘amalgaam’ komen, dus mengsel, anders zouden ze nooit de Spanjaarden kunnen verslaan. Moet je nagaan dat de ene gereformeerde zou moeten buigen voor de ander in broederschap, dus dat ging niet altijd. Die vochten ook onderling. Luthersen tegen calvinisten, en ook calvinisten onderling, en dat Willem van Oranje dan telkens riep : ‘Stop, stop, werk nu met elkaar samen, anders gaat het verzet eraan en maken we de kerk ten schande, en gaat Nederland eraan.’ En er is nu precies hetzelfde gaande, we leven nog steeds zogezegd in de tachtigjarige oorlog, dus de geuzen moeten komen.

Dus even te bedenken dat Aramees en Hebreeuws het Egyptisch als moedertaal hebben, en het Egyptisch is opgebouwd uit veel oudere Afrikaanse talen, dus voortkomt vanuit dieper Afrika, vanuit het Zuiden en het Westen van Afrika, dan hebben we een hele reis terug te maken, die dus beschreven wordt in de nieuwe bijbel, als één van de vele onderwerpen.

Check dit tabelletje maar even :

‘Jezus en discipelen en apostelen spraken hoofdzakelijk Aramees, dus dat moet beschouwd worden als de eerste brontaal van het NT, terwijl Grieks de tweede is. Het NT kan alleen begrepen worden in de Aramese taal, omdat het de eerste brontaal is. Deze brontaal heeft Egyptische wortels, en daardoor wordt het Aramees duidelijker en begrijpelijker in de Egyptische taal. Zonder de Egyptologie blijft de oude bijbel dus een half gesloten boek, en zonder de Aramese brontaal, als je alleen maar het Grieks hebt, dan blijft de bijbel voor 3/4 gesloten, en als je de bijbel alleen maar leest in de Nederlandse vertaling, dan blijft de bijbel voor 9/10 gesloten. Het is maar dat u het weet. Het is daarom belangrijk het Aramees te kennen, anders mist men het doel van de oude bijbel.

Als je de Egyptische taal kent, de Egyptische wortels van de oude bijbel, de Egyptologie, dan ben je er nog niet, want dan is de bijbel slechts voor 3/4 open, dus als je echt wil weten wat er nu in de bijbel staat, en wat ermee wordt bedoeld, dan moet je bij de talen van de voortijden zijn, en de talen van Orion. Dan zal het boek geheel opengaan, en alles ontzegeld worden.'

Daar komt dus nog bij dat het Egyptisch alleen maar te verklaren is in de oudere, diepere Afrikaanse talen, en die leiden dus terug tot de amazone voortijdse talen en tot de orionse brontalen, waar dus de nieuwe bijbel deels over gaat, als één van de vele onderwerpen.

In de tijd van de tachtigjarige wereldoorlog was er dus ook het gezegde : liever turks dan paaps (liever islamitisch dan pauselijk), en werkten ze met de islamieten samen tegen het katholieke spaanse rijk, dus er was een soort van islamo-reformatie. Vandaar dat de nieuwe bijbel dan ook weer zo nu en dan islamitische termen gebruikt, en dat dus ook weer terugherleid tot oudere bronnen, dus het ezau en ismael geheimenis in de grondteksten. Maar in ieder geval sluit de nieuwe bijbel dus aan op de oude bijbel, wordt de oude bijbel uitgewerkt en de missing links worden aangevuld, waarover ik het al gehad had.

Dus nu we die volkomen brug hebben kunnen de steigers meer op de achtergrond.

Er is duidelijk een indeling met onderscheid tussen de aprocrieven/ bijgeschriften/achtergrondgeschriften van de nieuwe bijbel EN de nieuwe bijbel zelf dan, de nieuwe versie, EN de exegesis/ commentaren op zowel de oude als de nieuwe bijbel.

We zijn aan een nieuw project begonnen om dieper die gereformeerde brug te leggen, want een heleboel mensen zijn zo gereformeerd dat ze eigenlijk gedeformeerd zijn en moeilijk aansluiting kunnen vinden.

Het nieuwe project was er dus voor om de reformatie te verdiepen. Calvijn was een theocraat, en een ZEER GEVAARLIJKE ook, maar eerlijkheidshalve hebben ze hem dus ook zwaar gemoderniseerd en ingekort. Er is dus het verschil tussen de Institutie en zijn commentaren, want in zijn commentaren verzacht hij het allemaal en draait hij het ook allemaal om, terwijl veel calvinisten eigenlijk alleen maar de Institutie kennen, een heel gevaarlijk boek, en vaak kennen calvinisten niet eens de Institutie, maar alleen maar TULIP, wat een heel slap aftreksel is van zijn leer. Ik ben dus al heel lang geleden Calvijn echt gaan bestuderen, dus zijn gehele werk, met name de commentaren, en heb gezien hoe belangrijk het is, voor het herstel van de kerk. Het lijkt wel alsof ze dat spul gewoon achterhouden.

Het brengt wat missing links terug, dus laat ook de goede kant van de reformatie zien. Het gaat ook helemaal terug tot Johannes Hus, die de voorloper van de reformatie was, en dat was een armoedsbeweging, en die begon eigenlijk al in de katholieke kerk met de kloosterordes, dus er waren al eerdere katholieke reformaties geweest van terug naar de wildernis en naar de soberheidsbeginselen etc. en die waren voorloper van de 1500se reformatie, wat in beginsel een strijd was tegen het materialisme, maar wat al snel gedeformeerd raakte door genadeleer en geloofsleer. Die worden door Calvijn in principe, in tegenstelling tot zijn kortaffe Institutie, geheel de pan ingehakt. Dus ook al was Calvijn een gevaarlijk type, dat was Mohammed ook, en die brachten toch hele belangrijke openbaringen voor het volk. Maar Calvijn draagt dus belangrijke sleutels, zoals de afscheiding van de koningskerk in de jaren 1800 ook voort was gekomen vanuit diepere bestudering van het werk van Calvijn, en ja, dan kun je een steeds meer reformerende lijn erin ontdekken, en een steeds meer deformerende lijn, en dan moet je dus op de reformerende lijn blijven, dus van reformatie tot reformatie.

Er is dus een nieuwe stroom van boeken en tijdschriften over kerkgeschiedenis en exegese, in de dubbel theologie, dus wat zowel de oude als de nieuwe bijbel bespreekt.

De taak van het nieuwe project is dus het herstel van de moederkerk van nederland, die in de jaren 1570 ontstond, de nederduits gereformeerde kerk, dus die loopt helemaal terug tot de grondteksten. Dus ik groeide dan op in de nederlands gereformeerde kerk, die ontzettend was afgeweken en gedeformeerd was geraakt, als afsplitsing van een afsplitsing van een afsplitsing, van de bron van de moederkerk : dus :

1570 - nederduits gereformeerde (vluchtelingen)kerk (ontstond in duitsland, en ging toen ook naar nederland), ontstaan in rodenberg-emden en omliggende gebieden (wordt allemaal wel uitvoerig besproken in het 2024-onderwijs.)
1816 - deze moederkerk werd toen onder dwang gemaakt tot koningskerk onder werelds gezag van willem I, de nederlands hervormde kerk, en andersgezinden werden vervolgd.

Toen kwam er het reveil als een beweging binnen de hervormde kerk die terugwilde naar de goede beginselen van de eerdere kerk, en dat werd toen tot 1834, de afscheiding van de kerk, waar willem I dus woest over was. In 1840/41 had je dan de ledeboerse beweging, die zich ook had afgescheiden. Hij was een profeet, en wilde alleen profetisch leven, zo organiseerde hij zijn diensten ook, en dat is dus de vader van de zwaardere kerken, zoals gereformeerde gemeente, oud geref. gem. en geref. gem. in

nederland etc.

Dus hun bron is profetisch/
charismatisch, en daar was zo nu en dan ook wel ruimte voor, meer dan in de lichtere kerken normaal gesproken, maar ook de hervormde kerk had dan op een gegeven moment een charismatische hoek.

Ik beschouwde mezelf dan van de zwaardere hoek van de charismatische beweging, in de zin dat het geen goedkoop evangelie mag zijn, geen toronto, en geen prosperity, want dat is de lichtere hoek, maar er was dus ook een charismatische beweging binnen de reformatie, en Calvijn beschouwde zich ook als een soort profeet, en had er hele interessante leerstellingen over, dus in het calvinisme is er ook weer onderverdeling in licht en zwaar, en rekkelijk en precies, of een tussenvorm, en ja, sommige dingen moeten lichter en sommige dingen zwaarder, maar bepaalde zware principes zijn belangrijk, zoals in de ggin waar ik het over had, als antistof tegen gemaks-evangelie/hedonisme.

Maar hervormd is eigenlijk ook een strijd tussen hervormd en misvormt. Die lijnen lopen er dwars doorheen. Daar is een grote oorlog over gaande, en er kan veel in geparelduikt worden, en dat moet ook wel, als we los willen komen van de klauwen van het valse hervormde (misvormde). Dat zit allemaal heel diep. Dus er moet een soort van reddingsplan komen om mensen uit die misvormde drap te halen, maar dan via geestelijke principes, niet vleselijke principes.

Er is dus uitleg is over zowel oude als nieuwe bijbel zodat de mensen er stapsgewijs aan kunnen wennen, kerkgeschiedenis, grondteksten, gereformeerde geschiedenis, calvinistische geschiedenis etc. Dus dan wordt alles in kaart gebracht, en wordt er een veilige route uitgestippeld, dus dat kan allemaal via cartografie, stapsgewijs door het nieuwe onderwijs met de nieuwe bijbel, en dan gewoon daarnaast het naslagwerk, achtergrond-teksten, apocrieven (het belangrijke deel staat sowieso wel in de nieuwe bijbel).

De bijbelse mythologie en grondteksten van de serie van de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek, dus eigenlijk van de latere nederduits gereformeerde dogmatiek hersteld de oorspronkelijke schuilplaats tegen alva, de moederkerk, dus die onderlaag ligt er voor zowel de nederlands gereformeerde kerk en de hervormde kerk. Daar liggen de bronnen, daaronder, waar de sleutels liggen, van de nederduits gereformeerde moederkerk van de jaren 1570.

Er is gewerkt aan het herstel ervan en haar dogmatiek, en daar hoort dus ook het boek des levens bij, de witte steen, de nieuwe bijbel, het verborgen manna, anders heeft het teveel missing links.

Dus ja, die kerk moet nog wel verder hervormd worden. Mar ga er maar vanuit dat iedereen nog een identificatie nummer heeft van de Willem I kerk die toen kwam, wat uitgewist moet worden, ook van de latere hervormde kerk vanaf 1920.

Prioriteit is nu de nieuwe bijbel en de commentaren erop wat samengaat met verdere uitleg van de oude bijbel, zodat mensen niet in het diepe worden geworpen. Het instituut voor calvinistische studiën levert commentaren op het werk van calvijn, dus veelal commentaar op zijn commentaren, en dan ook om zo een commentaar en kritiek te leveren op De Institutie, wat velen beschouwen als zijn hoofdwerk, maar wat zijn hoofdwerk helemaal niet is, want dat is zijn bijbelverklaring, echt een massief werk, want daar zou je een heel leven over moeten doen om dat door te spitten, dus daar ben ik al vele jaren mee bezig.

Dan ga je wel het een en ander zien wat er allemaal in de kerk is misgegaan en wat ze allemaal overboord hebben gegooid en het is een totale ramp, en bevestigd eigenlijk ook een heleboel dingen die ik al eerder heb gepredikt, over de heilige gebondenheid en het touw bijvoorbeeld, waar dus de nieuwe bijbel over spreekt.

Zelfs de amazone leer wordt door Calvijn gepredikt, dus dat God allereerst als een Moeder kwam, maar dat het volk haar niet wilde.

Er zijn ook commentaren op allerlei andere gereformeerde oudvaderen en ben tot de conclusie gekomen dat die zo in afzondering leefden, en dat hun werk vaak niet gelezen werd, maar dat ze wel alom werden geprezen als oudvaders, dus meer als monumenten, maar hun werk blijft verder ongekend want daar hebben mensen geen tijd voor of geen zin in. Het is makkelijker iemand gewoon op een voetstuk te plaatsen, zoals ze dat ook met Jezus hebben gedaan.

Dat was het hele verhaal in het kort.

Dus, strategie, zoals in nieuwe project :
oude bijbel uitleggen, gereformeerde oudvaderen erbij halen, calvijn uitleggen, link leggen met de nieuwe bijbel, even aantippen, verder aanvullen met uitleg oude bijbel, dan weer link terug naar nieuwe bijbel, voorbeelden aanhalen, commentaar geven op de nieuwe bijbel, zodat het weer beter de oude bijbel verheldert, etc.
